

Bodroghközy Zoltán a "Világ Tetején" c. regényét küldte el hozzám a felesége. Az író nem érte meg a könyve megjelenését, meghalt. A meghatott szeretet busongó könnyeivel emlékezem fiatalságom kedves barátjára, az örökös helyettes Sajtó Főnökre, Bodroghközy Zoltánra. Az egykori Sándor Palotának legérdekesebb embere volt a minden szépért, és nemesért rajongó Bodroghközy Zoltán, aki a hozzáfordulók kérését, amennyiben az tőle függött, mindig teljesítette. Ez a kiváló ember és író a vérében hordozta a leg-

szebb öröklést, a magyarságszeretetét, minden cselekedetével szolgálni a népet, mert csak így és csak azért érdemes élni. Ez a hivatásérzet töltötte be egész lelki világát s akkor is vállalta az ezzel járó kötelességét, amikor ezért büntetés járt. Mert Bodroghközy Zoltánt is "eltanácsolták" a hivatalából és aztán megfosztották a vagyontól és kényszer fizikai munkássá deklasszálták. Majd 1956 után, a nagy népvándorlás idején szerencsésen kijutott ide, Kanadába. A sok szenvedés és megalázás nem mult el felette nyomtalanul. A szíve betegedett bele. És a mult

év őszén egy ködös októberi napon, ez az értékes magyar szív felmondta a szolgálatot. Az isteni gondviselés szépen, egy perc alatt segítette át a másvilágra. Felesége vállára hajolva halt meg. Bodroghközy Zoltán vitéz volt, katona és író, akinek a legnagyobb emberi kitüntetését a humánus diadém nagykeresztjét maga az Uristen tűzte a mellére. Könyvét a "Világ Tetején"-t felesége tette le az emigrációs karácsonyfa alá, hogy az olvasók ismerjék és becsüljék meg, hogy a szelleme továbbra is ittmaradjon közöttünk.

A könyvről nekem az a véleményem, legalább is úgy forgattam, mint az emigráció biblijáját, annyira fennkölt, annyira nemes, tele filozófiai mélységgel, gyönyörű hasonlatokkal, a kiforrott író stílusával emeli az olvasót a szellem világba. A könyv megrendelhető Bodroghközy Zoltánné címén 6010 Cote St. Luc Apt. 301. Montreal 253. Qué., Canada.

*Debrai
Wpog*

